10

తేడా

"పండుగ దగ్గరకొస్తోందిగా పిన్నీ కొత్త చీరె కొనుక్కున్నారా?" సాయంకాలం ఆఫీసునుంచి వస్తూ తన గుర్రాన్ని (మోపెడ్‌ని) మా ఇంటి ముందు ఆపేసి లోపలికి రాగానే అడిగింది అనూహ్య.

"ముందు కూర్చుని ఈ మంచినీళ్ళు త్రాగు" చల్లని నీళ్ళు అందించి ఫ్యాన్ వేసి తనూ ఎదురుగా ఉన్న సోఫాలో కూర్చుంది సౌభాగ్య.

"నీ షాపింగ్ అయిపోయిందేమిటి? ఏం కొన్నావ్?" కుతూహలంగా అడిగింది తనే మళ్ళీ.

"ఎక్కడ పిన్నీ ఖాళీ దొరికితే కదా! ఈ శనివారం సెలవులు. ఆరోజైనా వెళ్దామని. అతివలను ఉర్రూతలూగించే చేనేత సంబరాలు అంటూ టీవీలో ప్రకటనలు అదర గొట్టేస్తున్నారుగా. ఇరవై శాతం రాయితీ ఉందిట. అదీగాక ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకైతే వాయిదాల మీద చెల్లించే సౌలభ్యం కూడా ఉంది కదా. మార్చిలోనే ఎండలు చూస్తే మండిపోతున్నాయి. నూలు చీరలు తప్ప మరొకటి కట్టుకోలేకపోతున్నాం. ఈ వంకన ఒక నాలుగు చీరెలు కొనుక్కుందామని. ఇంతకీ మీరు నాతో వస్తారా?" ఊపిరి తీసుకోకుండా మాట్లాడింది అనూహ్య. సౌభాగ్య నవ్వింది.

"కొంచెం నిదానం తల్లీ ! ఎందుకంత జెట్‌స్పీడ్‌లో అదరగొడతావు నన్ను? నేనూ నేత చీరలు రెండు కొనుక్కోవాలనుకుంటున్నాను. నువ్వెప్పుడు వెడదామంటే అప్పుడు సిద్ధంగా ఉంటాను. అక్కడే మీ బాబాయి గారికి కూడా పంచెల జత కొనేస్తే సరిపోతుంది" అందావిడ.

"అయితే రేపు శనివారం ఉదయం పదింటికల్లా బయల్దేరుదాం పిన్నీ. సాయంకాలం అయితే చల్లగా ఉంటుంది అనకూడదు. ఆ టైంలో విపరీతమైన రద్దీ ఉంటుంది. పండుగ సీజన్ కదా" అంటూ బయల్దేరింది అనూహ్య.

అనుకున్నట్టుగానే శనివారం ప్రొద్దున్న తొందరగా వంటపని ముగించి ఇద్దరూ షాపింగ్‌కని బయల్దేరారు.

"ముందు కల్యాణ మండపంలో పెట్టిన ఎగ్జిబిషన్‌కి వెళ్లి చూద్దాం పిన్నీ" అంటూ అటు దారితీసింది.

"రాష్ట్రం నలుమూలల నుండీ ఎంపిక చేసి తెచ్చిన చేనేత వస్త్రప్రదర్శనను దర్శించి కనులు మిరుమిట్లు గొలిపే వేలాది చీరెలతో మీ మనసును దోచే చీరెను కొనండి అంటూ కరపత్రాలు పంచి మరీ ప్రచారం చేశారు ఆ చేనేత వస్త్రాల ప్రదర్శన గురించి" మేడ మెట్లెక్కుతూ ఆయాసపడుతూనే చెబుతోంది అనూహ్య.

"అన్నిటికీ హడావుడి చేయడం అనూహ్య స్వభావం. పనులు చేయడంలోనూ కంగారే. మాట్లాడ్డంలోనూ తొందరే" నవ్వుతున్న సౌభాగ్య " వచ్చేశాంగా తినబోతూ రుచులెందుకు అడగడం? చూద్దాం పద?" అంటూ అనూహ్య వెంటే మెట్లెక్కింది. గద్వాల, వెంకటగిరి, గుంటూరు చీరెల కోసం ప్రత్యేకంగా అడిగింది అనూహ్య.

వాళ్ళు చూపించిన చీరెలు పెద్ద గొప్పగా అనిపించలేదు. కాస్త పాతబడి ముడతల దగ్గర నలిగినట్టు ఉన్నాయి.

"వీళ్లిచ్చే ప్రకటనలకూ ఇక్కడి ప్రదర్శనలో ఉన్న వాటికి సంబంధం ఉన్నట్టు లేదు పిన్నీ" గొంతు తగ్గించి అన్నది అనూహ్య.

"ఇక్కడెందుకు కాలయాపన? వెడదాం పద" అని బయటకు దారితీసింది సౌభాగ్య.

టాప్‌కో చేనేత వస్త్రాల షాపుకు వెళ్లారు.

"ఏం కావాలండీ?" షాపులో ఉన్న స్త్రీ నీరసంగా నిరాసక్తంగా అడిగింది.

"గద్వాల చీరెలు, వెంకటగిరి చీరెలు చూపించండి. కొత్తరకాలు ఏవన్నా వచ్చాయా?" ఈ సారి సౌభాగ్య అడిగింది.

"కొత్తవి ఏం రాలేదండి" అంటూ పెద్ద జరీ అంచున్న గద్వాల చీరెలు రెండు, జరీ గీతలున్న వెంకటగిరి చీరెలు రెండు బీరువాలోంచి తీసి కౌంటర్‌మీద పడేసింది.

"ఎంత పడతాయి రిబేటుపోను?" అనడిగింది సౌభాగ్య.

"పద్దెనిమిది వందల చిల్లర దాకా అవుతుంది. ఈ జరీ గడి ఉండేవి రెండువేలు" అన్నదావిడ వీధిలోకి చూస్తూ.

"కొంచెం తక్కువలో చూపించండి. జరీ ఎక్కువగా ఉండేవి వద్దు" అంది అనూహ్య.

"ఎంతలో కావాలి మీకు?" కాస్త అసహనంగా అడిగిందావిడ.

"వెయ్యిరూపాయల లోపు ఉండాలి. బార్డర్ చిన్నదిగా ఉన్నా ఫర్వాలేదు" సౌభాగ్య చెప్పింది.

"ఆ ఖరీదులో ఎక్కువ లేవు. అదిగో అరలో ఉన్న వాటిలో మీకేదైనా నచ్చితే చెప్పండి తీసి చూపిస్తాను" ఆవులిస్తూ చెప్పిందావిడ.

"ఇది చిన్న షాపు అనూ. మనం గాంధీ స్ట్రీట్‌లో ఉన్న మెయిన్ బ్రాంచ్‌కి వెడదాం పద.... వెరైటీ కూడా ఎక్కువగా ఉంటుంది" నెమ్మదిగా సలహా చెప్పింది సౌభాగ్య.

"నిజమే మేడమ్. అక్కడకు వెళ్లండి. మీకు కావలసిన రకాలు దొరుకుతాయి" కౌంటర్ మీద పెట్టిన నాలుగు చీరెలూ అరలో సర్దేస్తూ అన్నది కౌంటరమ్మ వాళ్లని

పంపించేస్తే చాలునన్నట్టు.

సౌభాగ్య, అనూహ్య గాంధీ స్ట్రీట్ దారి పట్టారు. షాపు విశాలంగా ఉంది. బట్టలు కూడా చాలానే ఉన్నాయి. కానీ వీళ్లు అడిగిన చీరెలు చూపించడంలో ఎంతమాత్రం ఉత్సాహం లేకుండా మరబొమ్మల్లా నాలుగు రకాలు అక్కడ పడేసి ఇక మీ ఇష్టం అన్నట్టు వాళ్ల ముఖం కేసి చూస్తూ నిలబడ్డాడు వీళ్లకు చూపిస్తున్నతను.

ఖరీదులు చూస్తే ప్రైవేట్ షాపులో చెప్పే ధరలకంటే ఎక్కువగా ఉన్నట్టే అనిపించింది ఇద్దరికీ.

"పోనీ కంచి కాటన్ చీరెలుగాని పోచంపల్లి కాటన్‌గాని ఉన్నాయా?" ఆశ చావక అడిగింది అనూహ్య.

"నాలుగు రోజులు పోయాక వస్తే కొత్త స్టాక్ వస్తే రావొచ్చునండీ" ఇప్పటికి తప్పించుకుంటే చాలు అన్నట్టు చెప్పాడు అతను.

"ఇక ఇంటికి పోదాం పద తల్లీ. ఎండ ఎక్కువైపోయింది. చెమటలు పోసేస్తున్నాయి" అలసటగా అంది సౌభాగ్య.

"ఇంత దూరం వచ్చాం కద పిన్నీ దగ్గరలోనే వందన, కళాసాగర్ ఉన్నాయి చూసి వెళ్లిపోదాం" నచ్చబలికింది అనూహ్య.

"సరే పద" అంటూ పక్క వీధిలో ఉన్న వందనకు వెళ్లారు. షాపులోపలికి అడుగుపెడుతుండగానే ఎసిషాప్ కావడాన చల్లని వాతావరణం వాళ్లని సేదతీర్చింది.

"నమస్కారమమ్మా ! చాలా రోజులకు వచ్చారు ఏం చీరలు చూపమంటారు?" చాలా ఆత్మీయంగా పలకరించాడు గుమ్మం దగ్గర నిలబడిన వ్యక్తి.

"సమ్మర్ అంటే నూలు చీరెలే కదండీ. గద్వాల, వెంకటగిరి లాంటివి..." ముందుకు అడుగులేస్తూ అంది అనూహ్య.

"ఇటు రండమ్మా. కొత్తస్టాక్ నిన్ననే వచ్చింది. పోచంపల్లి డిజైన్లు కూడా కాటన్ చీరెలు వచ్చాయమ్మా. ఉప్పాడ చీరెలు ఈరోజే పార్శిల్ విప్పాం" అంటూ వాళ్ళు కూర్చోడానికి రెండు కుర్చీలు దగ్గరగా జరిపాడు.

"మేడమ్ గారికి కావలసినవి చూపించు. నిన్న కొత్తగా వచ్చినవన్నీ బయటకు తీయి" అంటూ కౌంటర్‌లో ఉన్న సేల్స్‌మాన్‌కు చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

"ఇది చూడండమ్మా ఆకుపచ్చని చీరెకు పింకు బార్డర్ ఎంత నప్పిందో. ఈ కొంగు చూడండి. లేతరంగులు కావాలంటే ఈ నీలం రంగు చీరె చూడండి. మీరు మంచి తెలుపు గనుక మీకు ఏరంగైనా నప్పుతుంది" అంటూ ఒక్కొక్క చీరె మడతలు తీసి కొంగు, బార్డర్ అందం కనబడేట్టు తన మీద వేసుకుని చూపించసాగాడు.

ఒక గంట సేపు అన్నిరకాలు, రంగులు, డిజైన్లు చూశాక అనూహ్య రెండు, సౌభాగ్య ఒకటి సెలెక్టు చేసుకున్నారు.

"అదేంటమ్మా మీరు ఒక్కటే తీసుకున్నారు. వీటిలో నచ్చకపోతే వేరేరకాలు చూపిస్తాను. మళ్ళీ ఇటువంటి వెరైటీ మీకు దొరకదమ్మా. కొత్తస్టాక్ మీకేముందు చూపెడుతున్నాం" అంటూ ఇంకో ఇరవైచీరెలు తీసి ఆవిడ చేత మరొక చీర ఎంపిక చేయించాడు.

"ఇక చాలండీ.... మా బడ్జెట్ అయిపోయింది" అంది అనూహ్య నవ్వుతూ.

"ఊరుకోండమ్మా. ఉద్యోగస్తులు మీకు బడ్జెట్ ఏమిటి? కట్టిన రకం కట్టకూడదు మీరు. ఇవి చూడండి. నామాటవిని ఇందులో ఒకటి తీసుకోండి. మీ ఆఫీసులో మీ స్నేహితురాళ్లందరూ ఎక్కడ కొన్నావని అడగకపోతే నన్నడగండి. ఖరీదు కూడా పెద్ద ఎక్కువేం కాదు" అంటూ అనూహ్యతో మరో రెండు చీరెలు తీయించాడు.

తామనుకున్న దానికన్నా ఎక్కువే బిల్లు పెడుతున్నామనిపించినా నచ్చినవి ఎంపిక చేసుకున్నామని ఇద్దరికీ తృప్తిగా, సంతోషంగా ఉంది.

"ఒక్క నిముషం కూర్చోండమ్మా మ్యాచింగ్ జాకెట్ బట్టలు ఇక్కడికే తెప్పిస్తాను" అంటూ ఆ చీరెలు పట్టుకెళ్ళి వాటికి సరిపోయే రవిక బట్టల తానులు తీసుకువచ్చి దేనిమీదకు ఏ రంగు బాగుంటుందో చెప్పి ఆ చీరెల మీద పెట్టి చూపించాడు. ఈ లోపుగా చిన్న డిస్పోజబుల్ కప్పులో టీ తీసుకువచ్చి ఇచ్చాడొక కుర్రాడు.

"అన్నట్టు మనం మీ బాబాయిగారి పంచెలు చూద్దామనుకున్నాం టాప్‌కోలో. మరిచిపోయాం" అంటూ నొచ్చుకుంది సౌభాగ్య.

"రేపు వెళ్దాంలే పిన్నీ" అన్న అనూహ్య నాలుక కరుచుకుని "రేపు ఆదివారం. ఆ షాపులు తెరవరు. పోనీ ఇవాళ సాయంత్రం వద్దామంటే ఎనిమిదిగంటలకే మూసేస్తారు" అంది.

వీళ్ళ సంభాషణ వింటున్న ఆ కౌంటర్‌లోని సేల్స్‌మాన్ "ఎందుకమ్మా ... మా షాపులో ఉన్న వెరైటీ పంచెలు మరెక్కడా ఉండవమ్మా. మీరు కావాలంటే ఇప్పుడే తీసుకువెళ్లవచ్చు. లేదు రేపు వస్తామంటారా రేపు మా షాపు తెరిచే ఉంటుంది" అన్నాడు అనూహ్య.

అతను ఒక్కోరకంలో ఇరవై చీరలకు తక్కువకాకుండా తీసి వాళ్ల ముందు పరిచాడు. వాళ్లాయనకి ప్యాంట్, షర్ట్, సౌభాగ్య భర్తకు పంచెల జత కూడా కొనేశాక తనే వెళ్లి బిల్లు వేయించుకుని వచ్చాడతను.

డబ్బు కట్టేసి చీరెల ప్యాకెట్లు పట్టుకుని బయట గుమ్మం దగ్గరకు రాగానే ఆ ప్యాకెట్స్‌ని షాపు పేరు ముద్రించి ఉన్న జ్యూట్ బ్యాగ్‌లో పెట్టి వాళ్లకందిస్తూ " ఇంకో రెండ్రోజుల్లో మళ్ళీ కొత్త స్టాక్ చీరెలు వస్తాయమ్మా. వచ్చి చూడండి. మీలాంటి వారు కొంటేనే కదా మా వ్యాపారం జరిగేది" అని సగౌరవంగా చెప్పాడు అక్కడున్న మరొక వ్యక్తి.

"అలాగేనండీ" అంటూ బయటకు వచ్చారు సౌభాగ్య, అనూహ్య.

"వీళ్లేమో కస్టమర్లని దేవుళ్లుగా చూస్తారు మళ్ళీ ఇక్కడికే వచ్చేలా చేస్తారు. ఆ షాపువాళ్ళు చూడు మీరు కొంటే మాకేమిటి మానితే మాకేంటి మా జీతం మాకొస్తుంది అన్నట్టు ఎంత నిరాసక్తంగా మాట్లాడి పంపించారో" అంది అనూహ్య.

"ప్రైవేట్ రంగానికి లాభాలు, ప్రభుత్వరంగానికి నష్టాలు వస్తున్నాయంటే అందుకే మరి. బ్యాంక్‌లు, స్కూళ్ళు, కాలేజీలు, షాప్‌లు, కంపెనీలు అన్నిట్లోను కస్టమర్ సర్వీసులో ఈతేడా కొట్టొచ్చినట్టు కనబడుతుంది" అంటూ నిట్టూర్చింది సౌభాగ్య.

• ఆంధ్రభూమి సచిత్ర మాస పత్రిక - జూలై 2006 •